

EKSTRANUMMER

oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN OG FOR SOSIALISMEN!

5. årg.

Organ for SUF (m-l) - stud

1970

SLUTT OPP OM GENERALSTREIKEN!

Gjennom massedemonstrasjonen mot KUD fredag viste studentmassen at de står samla og enhetlig bak krava som FSF lanserte om 110 kr. i momsstipend og 150 kr. i auka lån. Denne demonstrasjonen gjorde det helt klart at vi mener alvor med våre krav, og at vi ikke godtar mer forhaling fra statens side.

Statens svar på denne aksjonen, var å foreslå en såkalt "hurtigarbeidende" komite som skulle vurdere krava og komme med en innstilling i løpet av de "nærmeste dagene". Dette viser at det nytter

å aksjonere, at vår demonstrasjon har gjort statens representanter litt skjelvne i knærne. Samtidig ser vi at vi ikke var harde nok, vi greide ikke å presse fram en øyeblikkelig innrømmelse av våre rettmessige krav. Staten kunne enda en gang ta sjansen på å forhale saka.

Derfor var det riktig av formannen i FSF, mot slutten av demonstrasjonen, å oppfordre til generalstreik på Universitetet tirsdag. Det er nå nødvendig å ty til så sterke pressmidler, vi kan ikke godta mer utsettelse av saka - vi må ha pengene straks! En generalstreik er den rette aksjonsforma nå, den er en videreføring av de lokale streikeaksjonene på fredag, og slår klart fast at vi ikke gir etter på krava, vi er villige til å fortsette og utvikle kampen, gjøre den mer militant, og sette mer makt bak krava. En generalstreik som lammer all aktivitet på Universitetet tirsdag er en slagkraftig aksjon mot staten. Generalstreiken er slagkraftig fordi den viser at studentene står samla om krava, og at de er så godt organisert at de kan gjennomføre en enhetlig aksjon. Generalstreiken representerer en kvalitativ forandring i studentenes aksjonsformer nettopp fordi det er første gang at alle studentene ved alle instituttene går til aksjon samtidig og samordna.

Grunnlaget for at vi kan seire i denne kampen er sjølsagt at vi igjen viser at hele studentmassen står enhetlig på krava og at vi er villige til å ta sterke virke-

midler i bruk. All undervisning må avlyses, lesesalene må stå tomme. Det å gå på forelesning eller sitte på lesesalen er streikebryteri som svekker og undergraver den felles kampen.

Hvordan skal vi forberede oss til generalstreiken? Det viktigste er stor oppslutning og god diskusjon på Allmannamøtene mandag. På tirsdag, dagen for generalstreiken, bør det opprettes streikevakter

ved lesesaler og auditorier som har til oppgave å spre løpesedler og diskutere med dem som kanskje ennå ikke har forstått nødvendigheten av generalstreik.

FSF arrangerer et stort streikemøte tirsdag kl. 12.00 på Universitetsplassen, Blindern. Alle må slutte opp om dette streikemøtet. Følg med på oppslagstavlene for nærmere planer og beskjeder!

ENHET PÅ KRAVA - AVVIS SPLITTELSESFORSØKA!

NSU og Studenttinget støtter i dag opp om de krava som har vokst fram i studentmassen: 110 kr./mnd. i momsstipend og 150 kr./mnd. i økte lån. Derved har vi på dette begrensede området fått en front mellom FSF, NSU og ST.

Hvordan har denne fronten oppstått? Hva er forutsetninga for fronten?

Forutsetninga er den stadig sterkere kamp og konsolidering på grunnplanet. I begynnelsen av semesteret vedtok allmannamøte etter allmannamøte å slutte seg til de konkrete minimumskrava som var utarbeidet av FSF. Oppslutningen og diskusjonen på FSF's "byråkratmøte" på Blindern viste at kampviljen var voksende blant studentene.

Til da hadde NSU og ST ført en vaklende politikk. ST forsvarte lenge sitt eget vedtak om grunnstipend på 500 kr. som samla kompensasjon for moms. På byråkratmøtet gikk NSU's formann mot de nåværende krava. I et innlegg hevdet han at de var for knapt utregna, i et seinere innlegg sa han at krava var for høye og lite realistiske overfor myndighetene. Men etter hvert forstod organisasjonslederne hva som rørte seg på grunnplanet. De vedtok å slutte seg til krava. Siden FSF fra første stund hadde deltatt i og støttet opp om arbeidet på

grunnplanet, var grunnlaget for fronten derved lagt. Seinere hendinger har vist at fronten, til tross for brist og mangler, har økt i enhet og styrke. NSU og ST har gått med på å føre en stadig fastere linje overfor staten. Begge organisasjoner appellerte til studentene om å delta i FSF-demonstrasjonen fredag og begge nektet å delta i Myrvolls siste komitéoppfinnelse. Både NSU og ST har inntatt ei positiv holdning til generalstreiken.

Det er derved bare en gruppering ved Universitetet som splitter enheten: lederne for Den Konservative Studenterforening. Mens NSU og ST har endret politikken i forhold til utviklingen i studentmassen, står DKSF-lederne der de alltid har stått: Usolidariske i forholdet til studentflertallet. DKSF-spissene har i ord gitt en halvhjerta støtte til krava, men i handling har de gjort sitt beste for å ødlegge en-

heten i kampen. I forrige uke (allerede før Myrvoll hadde svart) slo DKSF-ledelsen opp kjempemessige veggaviser på Blindern der de oppfordret studentene til å unngå nye demonstrasjoner og "konfrontasjoner med myndighetene". Samtidig spredte DKSF en løpeseddel der de ikke nevnte krava, men derimot la sterk vekt på DKSF's nye offensiv: "Flytting av lånekassa fra Økern til Blindern". Etter stortingsdemonstrasjonen tok DKSF sterk avstand fra "slike ekstreme ytringsformer" og dette var innholdet i Njaal Moes dødfødte oppfordring om "ro og orden" på masse møtet på Blindern. På søndag satte DKSF-lederne opp veggaviser på Blindern som går i mot generalstreiken.

DKSF-ledelsen er uten tvil borger-skapets sanne agenter på Universitetet. I sak etter sak har ledelsen støttet opp om monopolkapitalens stadig sterkere

angrep mot studentene. DKSF-lederne motarbeidet studentene i semesteravgift-saka og vektallsaka. På ST har de nylig vedtatt å støtte opp om ottosen-komiteens premisser, og de nektet å gå når studentene vedtar mistillit. Under barnehagestreiken foreslo DKSF-ledere i ST å åpne Samskipnadens barnehager: altså regelrett streikebryteri overfor barnehagelærerne. Nå gjenntar streikebryteriet seg igjen, men denne gang er våpnet retta mot studentene.

DKSF er i panikkpreget tilbakegang på Universitetet. Bare ved å skyte kiler inn i enheten kan ledelsen ha noe håp om tilslutning blant studenter som lar seg forvirre. Samtidig vet vi at ledelsen sjøl vakler i holdningen til generalstreiken. Mens folk som Njaal Moe ønsker streikebryteri, uttaler en konservativ talsmann i Studentersamfundet at han støtter opp om generalstreiken.

Streikebryteri er en foraktlig og ynkelig handling. Pampene i DKSF står i mot studentenes konsoliderte enhetsfront og fører følgelig fram ei linje som er dømt til undergang. Likevel må studentene være på vakt mot DKSF-ledelsens forsøk på å så forvirring i rekkene.

GÅ PÅ ALLMANNAMØTENE! AVVIS SPLITTELSESFORSØKA! SLUTT OPP OM GENERALSTREIKEN!

MØT FRAM PÅ STREIKEMØTE TIRSDAG KL. 12.00 PÅ UNIVERSITETSPLASSEN, BLINDERN.

oppbrudd

STUDENTBEVEGELSEN ER EN DEL AV HELE FOLKETS BEVEGELSE

Hva er en streik?

"Kan studenter streike?" spør mange, "er ikke det en kampform som er forbeholdt arbeiderklassen?"

Det er riktig at streikevåpenet er arbeidernes kraftigste våpen i lønnskamper og dermed også et mektig politisk våpen for arbeiderklassen i klassekampen. Streik er som regel et forsvarsvåpen som arbeidene tar i bruk for å hindre at leveforholdene deres forverres ytterligere. I det kapitalistiske samfunnet er arbeiderklassens levestandard stadig utsatt for angrep fra kapitalen, ved prisstigning (inflasjon) eller pålegging av nye skatter fra monopolkapitalens stat.

Streik er et uttrykk for at hovedmot-sigelsen i det kapitalistiske samfunnet som går mellom arbeid og kapital, blir skjerpa.

Streiken har både ei økonomisk og politisk side, og den politiske sida blir mer framherskende jo mer streikekrava går ut over de dagsøkonomiske krav. I de to streikene som var mot moms i 1969 var den politiske sida framherskende.

STUDENTER OG ARBEIDERE I SAMME BÅT.

Studenter rammes av forverra levevilkår på samme måte som arbeiderne, siden de i likhet med dem benytter hele sin "inntekt" (lån, stipend, støtte hjemmefra og eget arbeid) til forbruk. Momsen har rammet studentene akkurat like hardt som resten av folket. For studentenes levestandard spiller statens låne- og stipendpolitikk en avgjørende rolle. Staten har til nå gjennom lånekassa vilkårlig fastsatt størrelsen på lån og stipend uten å bry seg om hvordan studentene reagerte på dette. Først nå som studentene har organisert seg på grunnplanen ved hjelp av FSF og i store mengder har gått ut på gatene og demonstrert at de står samla og er villige til å sette makt bak krava sine, har det kommet i stand noe som likner lønnsforhandlinger mellom staten og studentene. Og vi ser at staten forsøker å takle studentene på samme måte som NAF og staten i fellesskap pleier å gå fram overfor arbeidernes krav. Først benekter de at krava har noe reelt grunnlag (Myrvoll i Stortinget 11. mars), og så setter de ned et "uavhengig" utvalg (parallelt til Aukrustutvalget for lønnsoppgjøret), som på monopolkapitalens premisser skal regne seg fram til grunnlaget som oppgjøret skal skje på.

Den økonomiske forverringa for arbeidere og studenter har samme årsak: moms og vanlig prisstigning. Nettopp derfor må de føre en felles kamp.

De rettfærdige krava fra arbeidere og studenter er regna ut på samme grunnlaget. I begge tilfelle er det tatt utgangspunkt i et ufravikelig krav om full kompensasjon for moms og vanlig prisstigning.

Utfra dette kommer arbeiderne fram til kravet om 25% tillegg ved vårens lønnsoppgjør og studentene krever 110 kr. pr. mnd. i momsstipend og 150 kr. pr. mnd. i økte lån. Begge disse krava er absolutte minimumskrav som må innfris for å hindre ei forverring av den økonomiske situasjonen for arbeidere og studenter.

SÆREGENHETER VED EN STUDENT-STREIK.

Når studenter streiker, rammes ikke produksjonen av akademisk arbeidskraft på samme måte som produksjonen av varer i en bedrift. Universitetet er ikke avhengig av helkontinuerlig drift slik som visse industrier er det av tekniske grunner. De mister heller ikke sin stilling på markedet dersom produksjonen stopper ei stund. Det økonomiske aspektet spiller derfor en mindre rolle ved studentstreiken. Den politiske sida er framherskende.

"Hvem streiker studentene mot?" Arbeidernes streik retter seg mot kapitalisten som eier arbeidsplassen hans. De som leder universitetet er bare satt til å styre det av staten. Studentenes streik nå er retta mot staten. Men staten er monopolkapitalens stat. Når studentene streiker, er deres streik derfor i siste omgang rettet mot den samme fienden som arbeiderne streiker mot, monopolkapitalen. Staten er studentenes "arbeidsgiver" på vegne av monopolkapitalen.

"Det koster ikke studentene noe økonomisk å streike". Det er riktig for kortvarige streiker og kommer av at studentene blir "lønnet" pr. semester og ikke pr. time slik arbeiderne gjør. For studentene er streiken først og fremst en framskreden form for politisk demonstrasjon.

Sjøl om studentstreiken ikke umiddelbart er like effektiv som arbeidernes streik, så kan den likevel ha stor politisk betydning.

STREIKENS POLITISKE BETYDNING.

"En liten gnist kan starte en hel prærie-brann" sier formann Mao. I en slik situasjon hvor arbeiderklassens leveforhold blir stadig mer uutholdelige, skal det ikke mye til før arbeiderne reiser seg til åpen kamp. Uttallige eksempler viser det. I Kiruna var det bare noen få arbeidere som begynte å streike og straks var 5000 mann i streik. I Frankrike var det en studentstreik som i 1968 utløste generalstreiken som bragte landet på randen av revolusjon.

I Norge i dag står vi ved begynnelsen av et lønnsoppgjør som skjer etter at den norske arbeiderklassen og folket ellers har fått forverra levevilkåra sine gjennom innføringa av moms og ved at tidsstudier og strukturrasjonalisering i økende grad blir tatt i bruk for å sikre monopolkapitalens profitt. Kampviljen på arbeidsplassene rundt om i landet er derfor sterkere enn på svært lang tid. Bare det at ordet "streik" dirrer i lufta, får NAF og LO til å skjelve i buksene. Vår streik kan bidra til å styrke denne kampviljen. Ved å vise at det nytter å streike, at man må sette makt bak krava, styrker studentenes kamp arbeidernes kamp. Heri ligger den store aktuelle politiske betydningen av denne studentstreiken. Den er en del av arbeiderklassens kamp mot monopolkapitalen og dens stat og markerer et viktig oppsving i denne kampen.

For at en streik skal bli vellykket, må den ha en enhetlig og ideologisk framskreden ledelse som til enhver tid kan svare raskt og effektivt på motstandernes motiltak. Ledelsen er også ansvarlig for at de streikende utvikles politisk gjennom streiken.

De streikende må innse at de forholder som de streiker mot aldri kan oppheves innen det kapitalistiske samfunn. Arbeidere og studenter kan bare varig sikre levevilkåra sine gjennom den sosialistiske revolusjonen.

For å gjøre dette må kampen ledes av et parti av en marxist-leninistisk type som i kraft av sin ideologi og organisasjon er i stand til å stå i spissen for hele folkets kamp.

STUDENTBEVEGELSEN ER EN DEL AV HELE FOLKETS BEVEGELSE. OPPSVINGET I STUDENTBEVEGELSEN VIL UUNNGÅELIG FORÅRSAKE ET OPPSVING FOR HELE FOLKETS BEVEGELSE.

MAO TSETUNG

ARBEIDERE OG STUDENTER - FELLES KAMP

Rektor Andenæs har gått i mot retten til sympatistrek med studentenes kamp. Dette skjedde i intervjuer i Morgenbladet og Dagbladet, og bakgrunnen var ønsket fra sekretariatet på statsviten-skap om arbeidsnedleggelse under studentdemonstrasjonen fredag. Andenæs har ingenting mot at studentene streiker. Men dersom lærerne streiker, hvem skal da studentene streike mot, spør Andenæs.

Rektor Andenæs har ikke analysert situasjonen på universitetet særlig grundig. Studentenes kamp er sjølsagt ikke retta mot andre ansatte ved universitetet. Å si noe slikt er å skape splittelse mellom folk med samme interesser.

Hvem har felles interesser på universitetet?

For det første har vi fått et stadig grellere bilde av personalets vilkår på universitetet. Studentsamskipnaden ansetter f.eks. kantinepersonale på minimumstariffer og utsetter dem for en storstilt rasjonalisering. Ei serveringsdame lønnes f.eks. med kr 1382 pr. måned som betaling for et slitsomt og oppkava arbeid. Er det noen på kantina som innbiller seg at moms og prisstigninga betyr en bedring av levevilkåra? Er det noen som tror at LO-forslaget på 10% lønnsøkning kan rette å skjevhetene? Det er all mulig grunn for personalet til å føre kamp, for 25% lønnsøkning i kompensasjon for moms og prisstigning.

For det annet forstår svært mange universitetslærere at moms og prisstigning også rammer dem. Lærerne er ansatt på fast lønn, og lønnsutviklinga holder sjølsagt ikke takt med prisstigninga og moms. Gjennom skort på instituttbevilgninger og et stadig økende antall studenter, utsettes lærerne for rasjonalisering og hardere arbeidspress. Også lærerne må føre en kamp mot forverra levevilkår.

For det tredje går studentene nå til generalstreik på grunnlag av den økonomiske forverringa. Studentene krever kompensasjon for moms og vanlig prisstigning og vil ha konkrete krav innfridd nå. Samtidig er også studentene utsatt for ei rekke rasjonaliseringstil-tak av undervisning og studium. Ottosenkomiteen forsøker å gjennomføre et mer effektivt og hurtigere studium, altså større arbeidspress for studentene.

Personale, lærere og studenter har følgelig felles interesser og må utvikle en kampenhet mot de stadig angrepene som monopolkapitalen retter i form av økonomisk forverring og rasjonalisering. Et utspill som det rektor Andenæs kom med i pressa forleden kan ikke hindre denne kampenheten.

FRAM FOR ARBEIDSFOLKS OG STUDENTERS RETTFERDIGE KRAV:
25% LØNNSTILLEGG - 150 KRONER PR. MÅNED I ØKNING PÅ ALLE LÅN
OG 110 KRONER PR. MÅNED I MOMSSTIPEND
FRAM FOR DET MARXIST-LENINISTISKE PARTIET!

Studenter og elever samler seg til kamp

Stadig flere studenter og skoleelever har samla seg om felles krav. Den breie enheten og styrken manifesterer seg i stadig flere og kraftigere aksjoner.

Torsdag gjennomførte studentene ved filosofisk institutt og sosialantropologisk institutt i Bergen vellykka streiker. På streikemøter slo studentene fast linja: full støtte til krava, nei til moms, felles front med arbeidsfolk mot monopolkapitalens framstøt. Onsdag gjennomfører studentene i Bergen ei ytterligere opptrapping i kampen: Generalstreik over hele Universitetet.

Også i Trondheim er vi vitne til en massiv oppslutning om aksjonene. Torsdag og fredag ble det holdt allmannamøter over hele NTH og Lærerhøgskolen. Studentene på bygglinja (NTH) og på Lærerhøgskolen gikk til streik fredag. Samme dag samla mer enn 1000 studenter seg til en demonstrasjon gjennom byen til Tinghuset hvor krava ble overlevert.

Også i Stavanger og Skien har studenter og skoleelever tatt streikevåpenet i bruk. 600 elever ved Stavanger Tekniske Skole streika lørdag under parolene: Nei til moms, full støtte til krava. I Skien vedtok de 80 elevene ved byens to-årige faghøgskole å legge ned all undervisning torsdag.

Ved Lærerskolen i Tromsø har studentene vedtatt å støtte opp om krava og de aksjonene studentene setter i gang, mens elevene ved Oslo off. Lærerskole gjennomførte en en-times streik lørdag.

Ved Landbrukshøgskolen på Ås har studentene vedtatt krava Faglig Studentfront har reist.

Også arbeidere har gitt støtte til studentaksjonene. Sauda Fabrikkarbeiderforening har sendt følgende støtteerklæring til studentene i Bergen: Styret og tillitsmannsmøtet i Sauda Fabrikkarbeiderforening sluttet på møtet 11/2-70 helt og fullt opp om de rettmessige

krav som filologisk allmannamøte reiste 29/1-70 for at studentene skal få samme levestandard som i 1964. Vi mener at studentenes kamp er vår kamp. Vi støtter fullt opp om allmannamøtets resolusjon og paroler.

Vi ser at støtten bak krava blir stadig mer omfattende, studenter og elever i alle landsdeler slutter opp og viser ved sine aksjoner at de er villige til å sette makt bak dem. Studentene vil ikke lenger finne seg i den stadig nedgangen i sin levestandard.

Aksjonene har utgått fra universitetene i Oslo og Bergen, hvor studentene har skapt seg sitt organisatoriske våpen: Faglig Studentfront. Uten denne fronten, som er i stand til å ta opp og formulere massenes krav, for deretter å reise dem til kamp for krava, ville de slag studentmassen nå retter mot statsmakta aldri kunnet finne sted. Også på skoler utenom universitetet ser vi at det er aktivistene som leder kampen. Det er den mest framskredne delen av studentmassen, den som er i stand til å sammenfatte massenes krav og ideer for så å vende den om til massenes aksjoner, som er ryggraden i organiseringa av studentenes kamp. Denne kraftige enhetsfronten, som mobiliserer så godt som hele student- og elevmassen i landet, skremmer borgerne. Vår kamp vinner fram for hver dag som går!

oppbrudd

OPPBRUDD utgis av Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene) Studentlag. Adressen er postboks 115, Blindern, Oslo 3. Postgirokonto nr. 20 51 79.

Ansvarlig redaktør: Tor Stian Holte Redaksjonen adresse: Postboks 115, Blindern, Oslo.

Årsabonnerment på OPPBRUDD koster kr. 10,-. Abonnementspenger innbetales over postgirokonto nr. 20 41 88, og talongen merkes: "Abonnement OPPBRUDD".

RØDE GARDE

ORGAN FOR SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND (MARXIST-LENINISTENE)

KLASSEKAMPEN

marxistisk-leninistisk arbeideravis

Trykt i offset hos A/S Duplotrykk Oslo, 1970.